

на коренъ, ще стане голѣмъ материалистъ. Разумната природа му казва: Понеже богатиятъ е взелъ всички материални блага и се е превърналъ на коренъ, за тебе оставатъ духовнитѣ и умственитѣ блага. Ти трѣбва да се превърнешъ на клонъ. Той ще живѣе въ коренитѣ на живота, а ти — въ клонетѣ.

Това сж крайности въ живота, съ които природата си служи въ рѣдки случаи, за разрешаване на известни въпроси. Обаче, разумниятъ човѣкъ не живѣе въ крайности. Той уравновесява енергиитѣ, които текатъ въ коренитѣ и въ клонетѣ на неговия организмъ. Щомъ соковетѣ въ неговия организмъ текатъ правилно, той се развива нормално. Щомъ става въпросъ за страдания, човѣкъ трѣбва да различава, кои сж необходими и кои — ненужни. Има страдания въ живота, презъ които човѣкъ неизбежно трѣбва да мине. Тѣ сж предвидени отъ самата природа. Разумнитѣ страдания представятъ необходимата тежестъ въ параходъ, или въ лодка, когато плуватъ по водитѣ на моретата или океанитѣ. За да може една лодка, или единъ параходъ да плува по водата, на дъното си той непременно трѣбва да има известна тежестъ. Тежестъта уравновесява движението на парахода. Безъ тежестъ параходътъ не може да се държи въ равновесие. Следователно, страданията не сж нищо друго, освенъ тежестъ, т. е. баластъ, който държи въ равновесие силитѣ на човѣшкия